

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu tog suda Hrvoju Vučić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Zagreb, Mihanovićeve 3, OIB: 84397956623 protiv tuženika Croatia osiguranje d.d. Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 08. listopada 2026. godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja Daniele Boban dipl. pravnice Su-50/12 i u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, dana 29. rujna 2026. godine

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Croatia osiguranje d.d. Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862 isplatiti tužitelju Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Zagreb, Mihanovićeve 3, OIB: 84397956623 iznos od 1.316,94 EUR zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 18. prosinca 2024. godine pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se dio tužbenog zahtjeva tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Zagreb, Mihanovićeve 3, OIB: 84397956623 kojim od tuženika Croatia osiguranje d.d. Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862 potražuje daljnji iznos od 33.275,68 EUR zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 18. prosinca 2024. godine pa do isplate kao neosnovan.

III. Nalaže se tužitelju Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Zagreb, Mihanovićeve 3, OIB: 84397956623 naknaditi tuženiku Croatia osiguranje d.d. Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862 trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 450,00 EUR u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. U svojoj tužbi predanoj ovom sudu dana 18.12.2024. godine tužitelj navodi da je osiguranik HZMO Marijan Pavanić doživio nezgodu kao suvozač u vozilu reg. oznake ZG-7607-C dana 23.06.2001. godine u mjestu Predavec kojom prilikom je zadobio teše ozljede. Do nesreće je došlo na način da je Denis Slunjski upravljajući vozilom reg. oznake ZG-8758-T osiguranim dok tuženika, broj police 012701294215 prešao na suprotni trak kolnika

namijenjen za vozila iz suprotnog smjera kojom prilikom je došlo do udara u vozilo reg. oznake ZG-7607-C. Vozač Denis Slunjski je pravomoćnom presudom Općinskog suda u Ivanić Gradu broj K-116/01 od 13.06.2002. godine proglašen krivim za nesreću i određena mu je kazna.

2. Na osnovu navedene nesreće rješenjem HZMO broj 433885 od 07.12.2006. godine osiguraniku tužitelja Marijanu Pavaniću je priznato pravo na invalidsku mirovinu. Dalje se navodi da je u razdoblju od 01.06.2022. do 31.10.2024. godine tužitelj na ime isplaćene invalidske mirovine ukupno isplatio 13.211,74 EUR, a koji iznos za tužitelja predstavlja štetu. Dalje se navodi da je tužitelj od tuženika naplatio iznose za ranija razdoblja i to što u sudskom postupku što u mirnom postupku.

3. Tijekom postupka tužitelj je povisio tužbu navodeći da je isplatio tužitelju naknadu za tjelesno oštećenje u iznosu od 2.510,61 EUR pa sada potražuje iznos od 34.592,62 EUR zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od dana podizanja tužbe pa do isplate (list 94 spisa).

4. U svom pisanom odgovoru na tužbu tuženik navodi da u ovom predmetu čini nespornim svoju pasivnu legitimaciju, nastanak prometne nezgode dana 23.06.2001. godine, kao i činjenicu da je osiguranik tužitelja, Marijan Pavanić, u navedenoj prometnoj nezgodi, zadobio tjelesne ozljede, uslijed kojih je istome priznato pravo na invalidsku mirovinu. Također, nesporna je i odgovornost osiguranika tuženika za prouzrokovanje prometne nezgode.

5. Dalje tuženik navodi da je u cijelosti sporan postavljeni tužbeni zahtjev tužitelja kako u odnosu na osnov, tako i u odnosu na visinu istoga. Naime iako se tužitelj u tužbi pozvao na presudu kojom je utvrđena obveza tuženika na plaćanje isplaćenih iznosa invalidske mirovine za ranija razdoblja, nesporno je i da je nakon donošenja navedene pravomoćne presude po kojoj je tuženik izvršio plaćanje za ranija razdoblja, došlo do promjena u sudskoj praksi te da je VSRH u međuvremenu u brojnim svojim odlukama zauzeo pravno shvaćanje po pitanju prava na naknadu štete tužitelja u predmetima sa ovom problematikom. U ovo predmetnoj tužbi se navodi da tužitelj potražuje pune iznose isplaćene invalidske mirovine u razdoblju od 01.06.2022. do 31.10.2024. godine. Postavljenom tužbenom zahtjevu, kojim se potražuju puni iznosi isplaćene invalidske mirovine, tuženik se protivi u cijelosti imajući u vidu činjenicu da se u konkretnom slučaju, po pitanju opsega i visine štete, imaju primijeniti odredbe Zakona o obveznim osiguranjima u prometu odnosno odredba članka 27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu a ne odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju kako to pogrešno tužitelj navodi u tužbi. Naime, izvoriste tuženikove obveze naknade štete prema tužitelju jest u činjenici zaključenog ugovora o osiguranju od odgovornosti tuženikova osiguranika kao štetnika, odnosno uzročnika štete. Dakle, šteta koju tužitelj potražuje nije uzrokovana po samom tuženiku (kao štetniku) već po tuženikovu osiguraniku. Tuženik je na temelju zaključenog ugovora o osiguranju od odgovornosti preuzeo obvezu naknade štete prema oštećenim osobama. Konkretnije, radi se ugovoru o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti u prometu te je upravo taj odnos jedina pravna osnova tuženikove pasivne legitimacije kako u ovome slučaju, tako i u svim drugim slučajevima nastanka štete iz automobilske odgovornosti tuženikova osiguranika (imatelja motornog vozila iz čije je uporabe došlo do štete).

6. Samo jedan propis u Republici Hrvatskoj regulira obvezna osiguranja u prometu pa je nesporno samo jedan propis i mjerodavan kao poseban propis (lex specialis) za pitanje obveze osiguratelja po osnovu obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti. Upravo i jedino na temelju toga propisa moguće je utvrditi sadržaj obveze tuženika kao osiguratelja automobilske odgovornosti svoga osiguranika prema trećim oštećenim osobama, među koje spada i tužitelj u ovome slučaju.

7. Odredbom članka 27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (dalje ZOOP) propisano je slijedeće:

„ (1) Društvo za osiguranje obvezno je zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenoga, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju.

(2) Stvarnom štetom u smislu stavka 1. ovoga članka smatraju se troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji.

(3) Razmjerni iznos mirovine određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

(4) Odredbe stavka 1., 2. i 3. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju na subrogacijske zahtjeve društava za osiguranje za naknadu stvarne štete isplaćene na temelju dobrovoljnog zdravstvenog, mirovinskog, rentnog ili sličnog osiguranja.

(5) Obvezu iz stavka 1. ovoga članka prema zavodu koji obavlja poslove zdravstvenog osiguranja društvo za osiguranje dužno je izvršiti u skladu s odredbama zakona koji uređuje obvezno zdravstveno osiguranje.“

8. Uvažavajući naprijed spomenutu odredbu, evidentno je da tužitelj nema pravo potraživati puni iznos isplaćene mirovine nego bi imao pravo samo na stvarnu štetu odnosno razmjerni iznos mirovine a koji iznos se određuje prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu. U odnosu na istaknuti prigovor da bi tužitelj imao pravo na naknadu samo razmjernog dijela isplaćenih iznosa invalidske mirovine za utuženo razdoblje, tuženik se poziva na najnoviju sudsku praksu, odluku Vrhovnog suda RH, broj Rev-90/2023 od 04.04.2023. godine, gdje je zauzeto upravo takvo pravno shvaćanje kako to tvrdi tuženik.

9. U prilog prigovoru tuženika da bi tužitelj imao pravo na naknadu samo razmjernog dijela isplaćenih iznosa mirovine, obračunato sukladno odredbi članka 27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu govori i druga brojna novija sudska praksa Vrhovnog suda RH, primjerice, presuda VSRH broj Rev-12/2022 od 12.01.2022. godine, broj Rev-909/2021 od 08.09.2021. godine, broj Revx-388/2018 od 25.08.2020. godine, broj Rev-5292/2019 od 16.06.2020. godine, broj Rev-1354/2016 od 18.05.2021. godine, broj Revd-3715/2021 od 08.09.2021. godine, broj Rev-66/2022 od 01.02.2022. godine, broj Revt-634/2017 od 16.03.2022. godine, broj Rev-1235/2021 od 22.02.2022. godine, broj Rev-3401/2018 od 20.04.2022. godine.

10. Kako iz zauzetog pravnog shvaćanja proizlazi da za odluku u sporu koji pokreće Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje protiv osiguravatelja štetnika radi povrata iznosa isplaćenih na ime mirovine mjerodavan je Zakon o obveznim osiguranjima u prometu koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje odnosno u trenutku kada su izvršene isplate mirovine evidentno je da se ovako postavljeni tužbeni zahtjev tužitelja ukazuje u cijelosti neosnovanim.

11. Iako je teret dokaza na tužitelju dokazati stvarnu štetu koju trpi, tuženik ipak, opreza radi, sukladno iznesenim prigovorima, predlaže provesti financijsko knjigovodstveno vještačenje na okolnost utvrđenja postojanja razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje te isplaćene u utuženom razdoblju i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu za isto razdoblje.

12. Slijedom svega iznesenoga, tuženik se tužbi i tužbenom zahtjevu tužitelja protivi u cijelosti te predlaže istoga odbiti, uz obvezivanje istoga na naknadu prouzročenog parničnog troška tuženiku.

13. Za potrebe ovog postupka sud je izvršio uvid i pročitao zapisnik P-414/19 (list 5-7 spisa), presudu ovog suda Pn-2709/06 sa GŽ-748/18 (list 9-21 spisa), zapisnik o uviđaju MUP-a (list 22- 24 spisa), kaznenu presudu K-116/01 (list 25-27 spisa), rješenje HZMO (list 28-31 spisa), presudu Pn-2709/06 (list 32-38 spisa), dokumentacija HZMO (list 39-40 spisa), sudsku praksu (list 46-85 spisa), ovjerenu presliku spisa HZMO-a koji obuhvaća rješenja i medicinsku dokumentaciju (list 108-152 spisa), nalaz i mišljenje vještaka Zrinka Ručevića iz Ručević vještačenja d.o.o. (list 156-167 spisa). Time su provedeni svi dokazi.

14. Imajući u vidu odredbu čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, u daljnjem tekstu ZPP), a temeljem savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan u dijelu, a kako je to navedeno u izreci ove presude.

15. Imajući u vidu navode iz tužbi i odgovora na tužbu sud je utvrdio da je među strankama naporno nesporno da je tužitelj utuženu tražbinu obračunao u skladu sa odredbom čl. 161 i 164 ZMO-a; te da navedena tražbina predstavlja isplaćenu invalidsku mirovinu osiguranici tužitelja Marijanu Pavaniću utvrđenu zbog profesionalne nesposobnosti za rad koja je nastala kao posljedica ozljede izvan rada.

14. Radi se o prometnoj nesreći koje se dogodila dana 23. lipnja 2001. godine te u kojoj je osiguranik HZMO Marijan Pavanić teško ozlijeđen kao suvozač u vozilu reg. oznake ZG-7607-C. Isto tako sud je iz dokumentacije u spisu potvrde ODO-a u Zagrebu utvrdio da je za nesreću kriv Denis Slunjski koji je upravljao vozilom reg. oznake ZG-8758-T osiguranim dok tuženika, broj police 012701294215 te koji je prešao na suprotni trak kolnika namijenjen za vozila iz suprotnog smjera kojom prilikom je došlo do udara u vozilo reg. Oznake ZG-7607-C. Vozač Denis Slunjski je pravomoćnom presudom Općinskog suda u Ivanić Gradu broj K-116/01 od 13.096.2002. godine proglašen krivim za nesreću i određena mu je kazna.

15. Vezano uz pitanje opsega odgovornosti tuženika kao osiguratelja štetnika, odnosno osiguratelja osobe koja je prouzročila štetu osiguraniku tužitelja, ovaj sud smatra da se trebaju primijeniti odredbe čl. 27. st. 1. i 3. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu („Narodne novine“ broj 151/05., 36/09., 75/09., 76/13., 152/14., 155/23., dalje: ZOOP), prema kojima bi tužitelj imao pravo od tuženika potraživati samo razmjerni iznos mirovine u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje (dalje: HZMO) i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

16. Ali, tužitelj nije postavio svoj tužbeni zahtjev temeljem izračuna koji bi uvažio naprijed citiranu odredbu već temeljem odredbi čl. 161-167 Zaklona o mirovinskom osiguranju (dalje ZMO) zbog čega ovaj sud smatra da se takav izračun ne može prihvatiti.

17. Naime, stav je ovog suda da se u ovoj pravnoj stvari o opsegu odgovornosti tuženika treba odlučivati primjenom čl. 27. ZOOP-a, a ne primjenom odredbi ZMO-a. Ovaj sud ovdje radi jasnoće svojih razloga donošenja odluke u ovoj pravnoj stvari i svog pravnog stava ističe da je ovakav pravni stav u skladu je sa pravnim shvaćanjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženim u većem broju odluka (Rev-3660/2018 od 12. siječnja 2022., Rev-1067/2012 od 05. prosinca 2017., Rev-5292/2019 od 16. lipnja 2020., Rev-552/2022 od 17. svibnja 2022.), koje su donesene u činjenično i pravno sličnim predmetima koje je pokrenuo HZMO protiv osiguravatelja štetnika radi povrata iznosa isplaćenih s osnova

invalidske mirovine, prema kojem shvaćanju su za rješenje spora između stranaka mjerodavne odredbe ZOOP-a koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete HZMO-u, odnosno u trenutku kada su izvršene isplate mirovine.

18. Dalje valja pojasniti da se tuženik kao osiguratelj motornog vozila štetnika, ne nalazi u istom pravnom statusu kao i sam štetnik. U situaciji kada se šteta iz čl. 161. st. 1. ZMO-a ne potražuje od samog štetnika, odnosno osobe koja je u konkretnom slučaju prouzročila prometnu nesreću, već od osiguratelja štetnika, tada treba imati u vidu da je tuženik društvo koje se bavi poslovima osiguranja, među ostalim i poslovima obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti i to u skladu sa odredbama ZOOP-a. U konkretnom slučaju je riječ o obveznom osiguranju u prometu, a materija obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti je uređena odredbama ZOOP-a, pa je upravo taj zakon za navedenu materiju *lex specialis*, zbog čega se na konkretan odnos tužitelja i tuženika kao osiguratelja štetnika u pogledu utvrđivanja opsega obveze tuženika kao osiguravatelja treba primijeniti upravo odredbe ZOOP-a a ne odredbe ZMO-a.

19. Stoga je ovaj sud na prijedlog tuženika odredio provođenje financijskog vještačenja na okolnost da li postoji razmjerni iznos mirovine u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje (dalje: HZMO) i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

20. Slijedom navedenog sud je izvršio uvid u spis i cjelokupnu dokumentaciju u njemu te je proveo financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku za financije i knjigovodstvo mr.sc. Zrinku Ručeviću iz "Ručević vještačenja d.o.o.".

21. Provedenim financijskom vještačenjem sud je utvrdio da bi iznos pretpostavljene invalidske mirovine osiguranika tužitelja bio veći od iznosa invalidske mirovine koju tužitelj isplaćuje, a razlike između pretpostavljene i isplaćene invalidske mirovine od 1. lipnja 2022. do 31. listopada 2024., iznose ukupno 1.316,94 EUR. Tužitelj se očitovao na način da je odbio uopće meritorno se očitovati na izračun dobiven vještačenjem smatrajući da nema mjesta primjeni čl. 27 TOOP-a dok se tuženik nije očitovao.

22. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka mr. sc. Zrinka Ručevića iz "Ručević vještačenja d.o.o." obzirom da je isti dan po stručnoj osobi, nakon izvršenog uvida u financijsku dokumentaciju u spisu, a nalaz i mišljenje valjano je obrazloženo i dano u suglasju sa suvremenim dostignućima financijske znanosti.

23. Sukladno naprijed navedenom sud prvenstveno ističe da zahtjev tužitelja za ispitom iznosa na ime tjelesnog oštećenja nije ničim dokazan. Naime, tužitelj nije dostavio odgovarajuće rješenje o tjelesnom oštećenju a niti obračun i dokaz da je isto isplaćeno pa stoga je sud ovaj dio tužbenog zahtjeva odbio temeljem odredbi čl. 219 i 221a po teretu dokaza kao nedokazan.

24. Što se tiče isplaćene mirovine, sud je utvrdio da postoji razlika između pretpostavljene i isplaćene invalidske mirovine od 1. lipnja 2022. do 31. listopada 2024. godine te da ta razlika iznosi ukupno 1.316,94 EUR. Stoga je sud tužitelju na teret tuženika dosudio iznos od 1.316,94 EUR zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama temeljem čl. 29 st. 2 ZOO-a od 18.12.2024. godine pa do isplate dok je u preostao zatraženom iznosu od 33.275,68 EUR odbio tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

25. Odluka o parničnom trošku stranaka u postupku temelji se na odredbi čl. 154 i 155 ZPP-a, te se trošak sastoji od troška zastupanja stranaka putem odvjetnika uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora u vrijeme poduzimanja pojedinih parničnih radnji te uspjeh u sporu u vrijeme zaključenja glavne rasprave te imajući pri tom u vidu odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 132/23).

26. Tuženik je u svom odgovoru na tužbu zatražio naknadu parničnog troška. Obzirom da je tuženik u ovoj pravnoj stvari uspio gotovo u cijelosti, odnosno da nije uspio samo u razmjernom malom djelu postupka zbog kojeg nisu nastali posebni troškovi te da je trošak financijskog vještačenja bio neophodan za vođenje postupka, sud je tuženiku dosudio trošak plaćenog predujma za financijsko vještačenje u iznosu od 450,00 EUR.

27. Slijedom svega naprijed navedenog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, dana 29. listopada 2026. godine.

Sudac:
Hrvoje Vučić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka ovjerenog prijepisa. Žalba se predaje ovom sudu pismeno u tri istovjetna primjerka, a o njoj odlučuje Županijski sud.

DNA:

1. Tužitelju
2. Tuženiku

Broj zapisa: **9-3088f-621d1**

Kontrolni broj: **01f95-cdcde-58614**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.